

nende og indbringende Virksomhed. Hvad skulde nu bevæge Forældrene til at føre deres Sønner ind paa Embedsveien, som fra deres Sider kræver store Omkostninger og fra de Unges Sider store Anstrengelser? Hvad skulde bevæge unge Mænd med dygtige Evner og Kræfter til at søge ind paa denne Vej, naar saamange andre Veie staae aabne for dem, der love langt gunstigere Livsvilkaar? Det er altsaa dette, der stiller sig som den naturlige, naturlige Følge, at man ved de juridiske Embeders Besættelse vil blive henvist til Middelmaadighed, at man vil stræmme dem bort, der have Evner og Kræfter til at bryde sig andre Livsbaner; men dette er en Følge, hvormed Ungen vil være tjent. En anden Følge vil være den, at de Mænd, der leve i disse Embeder, ikke ville leve for deres Embeder. Naar Embedet ikke giver et flækkeligt, nogenlunde rundeligt Udkomme, ville de være fristebede; og Mange ville gaae efter for denne Fristelse til at søge Bierhverv ved Siden af Embedets Indtægter; de ville ved de praktiske Kunstfæber, der ere i Besiddelse af, og ved den Stilling, Embedet giver dem, være istand til at skaffe sig et saadant Erhverv. Men naar Virksomheden saaledes veles, vil det blive paa Embedets Beføstning, og en saadan Stræben efter Bierhverv vil kun altsaa let føre ind paa skjæve Veie, ind i afhængige Stillinger, der Alt vil komme til at gaae ud over dem, som trænge til disse Embedsmænd. Dette altsaa maa enhver lægge sig vel paa Sinde, at en knap Afslæggelse af disse Embeder er en daarlige Deconomie, for hvilken man vil komme til at bøde, hvor Borgernes timelige Velberoeer paa den Dygtighed og Rettsindighed, hvormed den omhandlede Embedsgjerning bliver udført. Jeg troer derfor, at det er en god Gjærning, naar Landstinget fører Forslaget, som her foreligger, tilbage til de Lønningsafsaetser, som vare foreslaaede i Regjeringsudkastet.

Frelund: Jeg finder ikke nogen stærk Opfordring til at indbegaae Alt, hvad der blev anført af den ærede Landstingsmand for Kjøbenhavns 4de Kreds (Madvig). Naar man sammenligner vore to Foredrag, ville de nok forstaaes overfor hinanden. Jeg skal blot til-

lade mig et Par Bemærkninger, nærmest angaaende den velsignede Raag. Jeg kunde naturligtvis ikke troe, at den ærede Landstingsmand vilde tage Folk med udenfor den Klasse, hvormed her er Tale; thi alle andre Rangs-personer og Embedsmænd end netop Herredsfogder maae jo udenfor Betragtningen. Jeg har ikke turdet gaae saa vidt i mine Betragtninger med Hensyn til Rangen, som det forekommer mig, at den ærede Rigsdagsmand gjorde, idet han sagde, at det er saa, at naar en Herredsfoged ikke er Justitsraad, betragtes han næsten som et Udsbud; saaledes troer jeg næsten Ordene falde. At Rangen bliver saaledes betragtet, havde jeg dog ikke troet. Med Hensyn til den ærede Ordfører skal jeg blot gjøre en Bemærkning. Den Beregning, han opstillede si sin Replik til mig, er jeg ikke veltjent med; den strider mod alle Regler i lignende Henseender. Jeg tør nemlig, at man, naar man gjør en saadan Gjennemsnitsberegning, pleier at tage de høieste og laveste Sætser bort. Naar man f. Ex. tog en Gods-eier, som svælgede i Yppighed og ikke kunde ødelægge alle de Penge, som Tæsterne maatte sthyde til, som Norm, vilde det være urimeligt at sige, at Embedsmænd skal kunne bruge ligesaa mange Penge, som han. Den Slags Folk maa man holde udenfor Beregningen, og taler man om Borgere i det Hele, maa man ikke tage dem, der leve som gale Mænd og jævnlige bruge Penge i Tusindvis, og heller ikke den allerfattigste Mand. Man maa tage Borgerne i Gjennemsnit, og jeg troer derfor virkelig ikke, at man kan være tjent med den Slags Gjennemsnitsberegning. Saa kommer man temmelig høit op. Der blev ogsaa sagt, at det er iøvrigt for mig en Hjedelig Sag at tale derom, men det er nødvendigt; thi vi have brugt den ene Gagesats til at løfte den anden op med. Embedsmændene skulle have god Løn, fordi der forebrer en lang Forberedelse, for at kunne komme i Embede. Vi have i disse Dage faaet et lille Forslag om Lønningsforhøielse for nogle Embedsmænd, under Rigsdagen, hvoraf den ene er Lønnet med 800 Rd. og nu skal have det Tillæg af 200 Rd., en med 600 Rd. og en med 400 Rd., hvilke ligeledes skulle have 200